

faa har, som man let vil kunne se ved at gennemlese de paagjældende Forhandlinger fra den Tid, denne Lanke siebliffelig været tilfiede, og den har heller ikke været ufrugbar; der er gjort forskjellige Skridt til at realisere den, blandt Andet ved Afbetaling af Laan, som til den Tid vare byrdefulde for Statskassen. Men lad os ikke gaa faa langt tilbage i Tiden. Seg vil slet ikke tale om den Tid, jeg havde med Finantserne at gjøre, nei, lad os holde os til den nyere Tid, til det, der ligger nærmest for, Afgjørelsen af Gjælds-mellemværendet med Preussen, hvorved vi fik et Vederlag for Hertugdømmernes Gjæld. Nu siges det, at man skulde ikke have anbragt dette Vederlag i rentebærende Aktiver; men det gjorde man heller ikke, thi man fik det ind ikke i rede Penge, men i rentebærende Aktiver, og det Aktiver af den allerbedste og solideste Besaffenhed. Søvrigt har ogsaa bestandig dette Spørgsmaal staaet levende for Finantsbestyrelsen, om vi skulde søge at omsætte disse rentebærende Aktiver saaledes, at man paa en eller anden Maade derved kunde formindste Gjælden. Dette er slet i en ganske betydelig Grad, hvilket man, som det forekommer mig, burde anerkjende. Saaledes vil det ses af Regnskabet for 1869—70, at der ved Hjælp af de Midler, Reserverfonden havde faaet, blev af vor Gjæld slettet ikke mindre end 10 Mill. (Krieger: Rigsdaler?) Ja, jeg nævner Rigsdaler, jeg er endnu noget gammeldags og har ikke lært rigtig at regne med Kroner. Dernæst blev i et paafølgende Aar et mindre Beløb slettet, nemlig imellem 1 og 200,000 Rd. Saa kommer der en meget betydelig Post, thi saa kommer der i Aaret 1873—74 et Beløb til mellem 17 og 1,800,000 Rd., det var nemlig en hel Række af de saakaldte Petofte 4 pCt. engelske Obligationer, der bleve indbragte, og endelig maa jeg da endnu tilføje, at der jo er blevet opsaet et af vore byrdefulde Laan — det er de Laan, som forrentes med 5 pCt., og som vi kun ved Hjælp af Reserverfonden Midler have kunnet afbetale —, og at det er afbetalt længe før den Tid, hvor det isøvrigt havde været nødvendigt at afbetale det, nemlig det engelske Laan af Januar 1864, som i to Dele paa den Maade er blevet behandlet; det er efter den Amortisation, som allerede tidligere har fundet Sted, dog et Beløb, der er omtrent $9\frac{1}{2}$ Mill. Rd. Dertil skal jeg endnu sige, at man ikke bør glemme, at et af vore dyreste Laan paa en Maade uafslættelig amortiseres af Reserverfonden, det er nemlig Laanet af November 1864. Blandt de byrdefulde Betingelser, under hvilke dette Laan blev optaget, var ogsaa den, at der skulde finde en overordentlig stærk Amortisation Sted, og vi anvendte da udelukkende til Forrentning og Amortisation af dette Laan et overordentlig stort Beløb af de Summer, som kom ind ved Drefundstoldens Afsløning; det er særlig den russiske Kase, som hvert Halveaar giver os 39,000

Str., som udelukkende anvendes hertil. Det er altsaa ganske billigt at bringe det med i Regning som en Bestræbelse, der fra Finantsbestyrelsens Side er gjort for ved Hjælp af Reserverfonden Midler at bringe vor Statsgjæld ned paa et rimeligt Beløb; det er 6 $\frac{1}{2}$ Million Rd., der her er Tale om. Lægges disse Summer sammen, udgjøre de paa det Nærmeste 28 Millioner Kr. Dette synes mig at være overmaade betydelige Afbetalinger, som ved Hjælp af de ekstrordinært i Fonden indkommende Midler ere skete — jeg taler ikke om de Amortisationer paa Gjælt, som ere skete isøvrigt ved Hjælp af andre Midler eller i Genhold til andre Bestemmelser, som ikke ekstraordinært ere bleve foranledigede ved disse ekstraordinære Forhold. At man kan gaa endnu videre, det indrømmer jeg, og jeg vil ogsaa finde, at det var et Gode, naar gunstig Leilighed maatte være dertil; men jeg vil sige: Seg betvivler noget nær, at den vil vise sig, medmindre man vil gøre, hvad jeg tror kunde være overordentlig hensigtsmæssigt, nemlig at slette en Del af den indenlandske Gjæld. Der ligger for Diebliffet i Reserverfonden 3 Millioner Rd. eller 6 Millioner Kr. i indenlandske 4 pCt.s Obligationer — et Pennestrøg, saa er denne Gjæld tilintetgjort. — Men med Hensyn til den øvrige Gjæld, saa maa det huskes, at vi have afbetalt eller ville i den allernærmeste Fremtid faae afbetalt al Gjæld til over 4 pCt. med Undtagelse af den albeles ubetydelige Gjæld — ja den er saa ringe, at jeg ikke engang kan finde det passende at nævne den — nemlig et Par Tusinde Daler, som jeg ikke engang tror er opsigelige. Der er altsaa ikke mere Noget, som kan opnaas med Hensyn til Rentebesparelse ved slige Gjældsafdrag, og den største Del af Beholdningen af Obligationer er saa solid, at man ikke kan ønske sig dem bedre. Jeg siger udtrykkelig største Delen for ikke at misforstaa — jeg tænker her paa de 4 pCt.s preussiske Obligationer, dem kan man ganske rolig beholde; der er vist saa stor Soliditet i det Papir, at man ikke behøver at frygte, at der skulde være nogen Fare — hvilke politiske Konjunkturer der end i de nærmeste Aar skulde opstaa — for deres Soliditet, og derfor er der ikke nogen Anledning til at søge at skaffe sig af dermed.

Akler: Seg vil tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger om de Udtaleser, der ere saaldne med Hensyn til § 3, idet jeg ganske skal lade ligge, hvad der er passeret tidligere, og hvad der er udtalt af den ærede sidste Taler. Seg kan være enig med den sidste ærede Taler i, at vi bør udslette de kongelige Obligationer af den indenlandske Gjæld, som findes i Reserverfonden, men jeg vil dog gjøre den Bemærkning, at man maa tage sig noget vare for at gaa for vidt i den Retning, som Udvalget anbefaler. Det er jo ganske naturligt, og det er ogsaa meget ofte fristende, at man